

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/1417/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312210418
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6312210418.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 45 535 108, zastúpeného Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o. so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporkyni R. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom H. XXX/XX, C., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie so sídlom J. Bánika 2009/2, Zvolen, IČO: 42 305 675, zastúpeného JUDr. Viliamom Glézlom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie Nemčianska 25, Banská Bystrica, v konaní o zaplatenie 248,95 € s prísl. o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Brezno, č. k. 6C/123/2013-71 zo dňa 22. 08. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania vo výške 96,21 € na účet jeho právneho zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia, p o t v r d z u j e .

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 16,34 € na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka JUDr. Viliama Glézla, advokáta so sídlom v Banskej Bystrici, vedený vo F. banke, a.s., pobočka zahraničnej banky pod č. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXXXXX, do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd návrh zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznáva, pretože jej preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli a zároveň zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania vo výške 96,21 € na účet jeho právneho zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že uplatnenie nároku na zmluvnú pokutu vyplývajúceho zo zmluvy o pripojení uzavretej medzi účastníkmi konania je v rozpore so zákonom a preto ho nemožno priznať. V dôsledku uvedeného návrh v celom rozsahu zamietol. Vo vzťahu k trovám konania okresný súd uviedol, že v zmysle ust. § 142 ods. 1 OSP priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne v súlade s vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 96,21 € pozostávajúcich z odmeny za 2 úkony právnej služby po 21,58 €, ďalej z odmeny za dva úkony právnej služby po 10,79 € a z režijného paušálu 3 x po 7,78 € a 1 x vo výške 8,04 €.

Proti predmetnému rozsudku okresného súdu sa navrhovateľ do výroku o trovách vedľajšieho účastníka odvolal a v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ OSP, keďže podľa jeho názoru konajúci súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi vychádzajúc z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že si dovoľuje poukázať

na neúčelnosť uplatnených a priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporkyne. Poukázal na ust. § 142 OSP a zdôraznil, že súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva. Jedným z predpokladov potrebných na vznik nároku na náhradu trov konania je aj účelnosť trov vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Účelnosť sa stotožňuje s pojmom nevyhnutnosť. Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony ako napr. na zaplatenie súdnych poplatkov, či hotových výdavkov. Trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania a ktorých náhradu si vedľajší účastník uplatnil, neboli podľa navrhovateľa nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. V nadväznosti na uvedené poukázal navrhovateľ v odvolaní na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5Co 375/13 zo dňa 19. 06. 2013 a na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 91/2012 zo dňa 25. 04. 2012. Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany práv spotrebiteľov. Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie naplňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené, či už v súdnom alebo v správnom konaní. Zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení pred ostatnými bolo umožniť, aby mohli vzhľadom na ich odbornú pripravenosť, bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy v konaní. Ak by nebola potrebná odborná pripravenosť spotrebiteľského združenia, mohlo by poskytnúť predmetnú ochranu aj iné občianske združenie zastúpené právnym zástupcom rovnako ako spotrebiteľské združenie. V uvedenej súvislosti navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že nepopiera ústavou zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov vedľajšieho účastníka na právne zastúpenie a to ako subjektu odborne spôsobilého, znalého danej problematiky a z tohto dôvodu aj subjektu zákonom privilegovaného, čo sa týka vstupu do konania. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia podľa navrhovateľa priznáva, že odporkyni neposkytol pomoc pri ochrane jej práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. Vedľajší účastník ako odborne spôsobilý subjekt vo svojej argumentácii poukázal len na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať s úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia v konaní ako vedľajšieho účastníka konania na strane žalovaného spotrebiteľa. Vedľajší účastník, podľa navrhovateľa, svojim vstupom do konania nebol žiadnym prínosom pre žalovaného spotrebiteľa, pretože vo svojom vyjadrení, rovnako ako v mnohých iných konaniach, žiadal návrh zamietnuť z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok a premlčania nároku, bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu. Nepoukázal na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti. Navrhovateľ v odvolaní ďalej poukázal na ust. § 93 ods. 2 OSP, pričom uviedol, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce vedľajší účastník v konaní vystupovať. Potreba súhlasu vyplýva podľa navrhovateľa so samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. V uvedenej súvislosti poukázal navrhovateľ v odvolaní na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 188/2012 zo dňa 05. 02. 2013, v zmysle ktorého: „z ustanovenia § 93 Občianskeho súdneho poriadku nemožno žiadnym spôsobom vyvodiť, že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka, svoj nesúhlas s vedľajším účastníctvom tento účastník nemusí ani odôvodňovať. Je pojmovo vylúčené, aby účastník konania bol pred súdom podporovaný niekým, účasť ktorého v konaní si neželá. To, že niekto chce v konaní pre súdom podporovať hlavného účastníka konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka automaticky neznamená, že ním poskytovaná procesná pomoc je hlavnému účastníkovi vítaná, že mu vyhovuje a že s ňou musí za každých procesných okolností súhlasiť. To v plnej miere platí aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, na ktorého sa vzťahuje § 93 ods. 2 OSP“. V uvedenej súvislosti navrhovateľ v odvolaní uviedol, že účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania so vstupom vedľajšieho účastníka do konania súhlasí. V závere odvolania navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách vedľajšieho účastníka podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania nepriznáva a aby zaviazal vedľajšieho účastníka nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, ktoré si navrhovateľ vyúčtoval v samostatnom podaní zo dňa 09. 10. 2014 v celkovej výške 35,55 €.

Vedľajší účastník na strane odporkyne vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že účelnosť trov právneho zastúpenia potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva v súdnom konaní je potrebné posudzovať z toho hľadiska, či tieto trovy boli vynaložené na úkony, ktoré mali reálny vplyv na výsledok súdneho konania, pričom sa tiež prihliada na obsah uvedených úkonov. Netreba pritom opomenúť ani stabilnú judikatúru Ústavného súdu SR, z ktorej vyplýva, že trovy právneho zastúpenia treba v zásade v každom prípade považovať za účelné. V uvedenej súvislosti nemožno podľa

vedľajšieho účastníka súhlasiť s argumentom navrhovateľa, ktorým navrhovateľ v odvolaní spochybnil nutnosť a účelnosť vynaloženia trov právneho zastúpenia zo strany vedľajšieho účastníka, pretože práve kvalifikované podanie vedľajšieho účastníka, v ktorom vedľajší účastník poukázal na absolútnu neplatnosť dojednania o zmluvnej pokute, a ktorého závery boli prenesené do odôvodnenia rozsudku okresného súdu, boli dôvodom zamietnutia návrhu navrhovateľa a teda toto vyjadrenie malo priamy vplyv na spôsob ukončenia sporu. Úkony, ktoré vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu v konaní vykonal možno považovať za účelné z toho hľadiska, že ich vynaložením vedľajší účastník sledoval a priamo realizoval ochranu práv odporkyne proti uplatňovanému nároku navrhovateľa. Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa ďalej uviedol, že neexistuje žiaden súvis medzi účelnosťou trov vedľajšieho účastníka a povinnosťou súdu ex offa prihliadať na nekalé zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a to z viacerých dôvodov. Prvým dôvodom je skutočnosť, že vedľajší účastník na charakter zmluvných podmienok používaných navrhovateľom poukázal a označil ich ako neprijateľné a tým absolútne neplatné pred rozhodnutím okresného súdu vo veci, čo samo o sebe vylučuje možnosť, že by okresný súd rozhodol o neprijateľnosti týchto zmluvných dojednaní ex offa, to je bez procesnej aktivity vedľajšieho účastníka. Pokiaľ totiž vedľajší účastník na ich nekalosť poukázal vo svojom vyjadrení, okresný súd sa s uvedeným už nezaoberal z úradnej moci, ale na návrh vedľajšieho účastníka, preto je konštatovanie odvolateľa nelogické. Vo vzťahu k námietke navrhovateľa, že vedľajší účastníka ako spotrebiteľské združenie musí by zo svojej podstaty schopný samostatne poskytovať spotrebiteľom právnu pomoc v súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, vedľajší účastník na strane odporkyne vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že s uvedeným sa nemožno stotožniť, nakoľko vedľajší účastník nemá vo svojich radoch osoby s právnickým vzdelaním, preto z dôvodu zabezpečenia čím najvyššej možnej miery ochrany práv spotrebiteľa využil služby splnomocneného advokáta ako osoby, ktorá je v prvom rade povolaná chrániť práva subjektov v súdnom konaní. V závere vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa vedľajší účastník na strane odporkyne zdôraznil, že nevidí žiadny súvis medzi prebiehajúcim sporovým konaním, právom vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania a skutočnosťou, že spotrebiteľ má možnosť vysloviť nesúhlas so vstupom alebo so zotrvaním spotrebiteľského združenia v spore na jeho strane. Vedľajší účastník akceptuje, že spotrebiteľ má v konaní právo namietať vedľajšieho účastníka, ktorým je spotrebiteľské združenie v spore a to s poukazom na § 93 ods. 3 OSP, čo znamená, že ak by tak spotrebiteľ urobil, bolo by zrejme dôvodné účasť vedľajšieho účastníka v spore nepripustiť. Pokiaľ však spotrebiteľ po tom, čo ho okresný súd o vstupe vedľajšieho účastníka do konania upovedomil, tento vstup podľa § 93 ods. 3 OSP nenamietal a ani z jeho iného postupu v konaní nemožno vyvodiť, že by so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nesúhlasil, argumentáciu navrhovateľa možno považovať za absolútne účelovú. Na základe uvedených skutočností vedľajší účastník na strane odporkyne navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý výrok rozsudku okresného súdu o trovách vedľajšieho účastníka ako vecne správny potvrdil, pričom dal do pozornosti odvolacieho súdu tú skutočnosť, že navrhovateľ žiadnym spôsobom nespochybnil samotnú výšku trov, ktorých náhrada bola vedľajšiemu účastníkovi priznaná a zároveň si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní v celkovej výške 18,83 €.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku o trovách vedľajšieho účastníka ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil.

Zo spisu odvolací súd zistil, že návrhom na vydanie platobného rozkazu sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporkyne povinnosť do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 248,95 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % p. a. zo sumy 248,95 € za obdobie od 28. 03. 2010 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

V podaní zo dňa 20.03. 2013 HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie so sídlom vo Zvolene konajúcemu súdu oznámilo, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného spotrebiteľa. Uznesením č. k. 6C/123/2013-41 zo dňa 28. 11. 2013 okresný súd nepripustil vstup občianskeho združenia HLAS SPOTREBITEĽA so sídlom vo Zvolene do konania ako vedľajšieho účastníka konania na strane odporkyne. Proti predmetnému uzneseniu okresného súdu sa uvedené občianske združenie odvolalo. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací uznesením č. k. 15Co/303/2014-48 zo dňa 12. 03. 2014 odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu zmenil tak, že vstup HLASU SPOTREBITEĽA, občianskeho združenia so sídlom vo Zvolene do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne pripustil.

Uznesením č. k. 6C/123/2013-55 zo dňa 29. 04. 2014 okresný súd konanie v časti o zaplatení istiny vo výške 170,95 € s prísl. podľa ust. § 96 ods. 1 OSP zastavil.

V podaní zo dňa 22. 05. 2014 sa vedľajší účastník na strane odporkyne vyjadril k obsahu žalobného návrhu, pričom konštatoval absolútnu neplatnosť dojednania o zmluvnej pokute v Dodatku ku zmluve o pripojení, čo podrobne vo svojom vyjadrení odôvodnil a to aj s poukazom judikatúru Najvyššieho súdu ČR, Ústavného súdu SR a Súdneho dvora EÚ.

Okresný súd Brezno rozsudkom č. k. 6C/123/2013-71 zo dňa 22. 08. 2014 žalobu v celom rozsahu zamietol a na rozhodnutie o trovách konania aplikoval ust. § 142 ods. 1 OSP, tak že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne, ktorý si na rozdiel od odporkyne náhradu trov konania uplatnil, priznal voči navrhovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 96, 21 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Navrhovateľ sa s rozsudkom okresného súdu v časti trov vedľajšieho účastníka nestotožnil a v odvolaní okresnému súdu vytkol, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu neúčelne vynaložených trov konania.

Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľa odvolací súd uvádza, že pokiaľ navrhovateľ v odvolaní argumentuje tým, že vedľajší účastník by nemal mať nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, pretože sa jedná o neúčelne vynaložené trovy konania, tak uvedenú odvolaciu námietku navrhovateľa považuje odvolací súd za neopodstatnenú, pretože vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobnému návrhu je v príčinnej súvislosti s výsledkom konania, ktorý bol jednoznačne priaznivý pre odporkyňu - žalovaného spotrebiteľa. V súvislosti s tvrdenou neúčelnosťou trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporkyne vzhľadom na účel a cieľ činnosti vedľajšieho účastníka ako občianskeho združenia založeného za účelom ochrany práv spotrebiteľov, odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 2257/08 zo dňa 07. 07. 2009, kde Ústavný súd ČR uviedol, že „vzhľadom k ústavnému rozmeru práva na právnu pomoc nemožno prostredníctvom pojmu neúčelný vymedzovať kategórie subjektov, ktoré by z hľadiska právneho zastúpenia mali mať odlišné postavenie a tak im de facto právo na náhradu trov konania upierať a z hľadiska ostatných subjektov ich diskriminovať“.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku, ktorým okresný súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 96,21 €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil konštatujúc, že argumentácia navrhovateľa uvedená v odvolaní vychádzajúca z uznesenia NS SR sp. zn. 3 Cdo 188/2012 zo dňa 05. 02. 2013 je neopodstatnená, pretože o námietke navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania rozhodol okresný súd uznesením č. k. 6C/123/2013-41 zo dňa 28. 11. 2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15Co/303/2014-48 zo dňa 12. 03. 2014 tak, že vstup HLASU SPOTREBITEĽA, občianskeho združenia so sídlom vo Zvolene do konania ako vedľajšieho účastníka konania na strane žalovaného spotrebiteľa - odporkyne, bol právoplatným rozhodnutím odvolacieho súdu v konečnom dôsledku pripustený.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP v nadväznosti na ust. § 142 ods. 1 OSP, tak že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne priznal náhradu trov právneho zastúpenia zodpovedajúcich odmene za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa) v rozsahu 1-ice tarifnej odmeny podľa ust. § 10 ods. 1 a ust. § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vo výške 8,30 € (za základ tarifnej odmeny považoval odvolací súd predmet odvolania) a režijnému paušálu k uvedenému úkonu právnej služby (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky) vo výške 8,04 €; spolu trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka v odvolacom konaní predstavujú sumu 16,34 €.

O spôsobe náhrady trov vedľajšieho účastníka v odvolacom konaní rozhodol odvolací súd podľa ust. § 149 ods. 1 OSP, tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.